

Gældende formulering

Kapitel 75 b

Beslaglæggelse

§ 824. Ting, der antages at være af betydning som bevismidler eller at burde konfiskeres, eller som ved forbrydelsen er fravendt nogen, af hvem de kan kræves tilbage, tages i bevaring, hvor dette skønnes fornødent. Udleveres sådanne ting ikke frivillig af den, i hvis besiddelse de er, eller kræves de tilbage af nogen, der frivillig har udleveret dem, kan de beslaglægges overensstemmende med nedenstående regler.

Stk. 2. Skriftlige meddelelser mellem sigtede og de i §§ 169 og 170 nævnte personer er ikke genstand for beslaglæggelse, så længe de er i de sidstnævnte personers besiddelse og disse ikke sigtes for delagtighed i forbrydelsen.

§ 825. Beslutning om beslaglæggelse tages af retten. Politiet kan dog, hvor sådan beslutning ikke uden fare kan afventes, foretage en foreløbig beslaglæggelse, men beretning om denne må da uden ophold og senest inden 24 timer forelægges for retten, der afgør, om beslaglæggelsen skal opretholdes. Samme beføjelse som politiet har enhver anden, når den pågældende træffes i udførelsen af en forbrydelse eller på friske spor. Kan i dette tilfælde forelægelse for retten ikke straks finde sted, skal det beslaglagte uopholdelig afleveres til politiet, som afkræver nøjagtig forklaring om det forefaldne og pålægger vedkommende private, hvis beslaglæggelsen ikke straks hæves, at møde for retten, der træffer afgørelse.

Stk. 2. Beslaglæggelse af et trykt skrift, i anledning af hvis indhold ansvar skal gøres gældende, kan kun ske efter retskendelse.

§ 826. Ville beslaglæggelse udsætte en ikke sigtet person for tab, bør den, når øjemedet derved kan antages tilstrækkeligt sikret, undlades mod løfte, med eller uden sikkerhedsstillelse, om på opfordring at forevise, fremlægge eller medbringe tingen.

*Lovforslaget***24. Kapitel 75 b ophæves.**